

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 375 от НПК.

С постановление за прекратяване на наказателното производство от 19.10.2021г. прокурор при Районна прокуратура – гр. Плевен е установил, че са налице основанията на чл.78А от НК по образуваното срещу СТ. М. Д. от гр.Плевен, по досъдебно производство ЗМ №176/2018г. по описа на ОДМВР-Плевен, за извършено престъпление по чл.227б, ал.2 вр. ал.1 от НК, и е направил предложение пред Районен съд – гр. Плевен за освобождаване на подсъдимия СТ. М. Д. от наказателна отговорност чрез налагане на административно наказание.

За Районна прокуратура – гр. Плевен представител не се явява и не изразява становище по съществото на делото.

Подсъдимият СТ. М. Д. не се явява в съдебно заседание. В обясненията си по досъдебното производство признава изложената в постановлението фактическа обстановка.

Упълномощеният защитникът на подсъдимия СТ. М. Д. адв. Т.К. изразява становище, че са налице предпоставките на чл. 78А от НК, като описаното в постановлението на РП-Плевен престъпно деяние е съставомерно. Моли съда да постанови решение, с което да признае подсъдимия за виновен и да го освободи от наказателна отговорност, като му наложи административно наказание глоба в минимален размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Търговското дружество *** ЕООД, гр. Плевен ЕИК *** е вписано в Търговския регистър на 09.10.2014 г., като едноличен собственик на капитала, представляващ и управляващ дружеството е СТ. М. Д., ЕГН *****.

По силата на сключен договор за предоставяне на клиентски карти от 20.03.2017 г. между *** ЕООД - София (впоследствие преобразувано в *** ЕАД) като доставчик и *** ЕООД гр. Плевен, като клиент са възникнали търговски отношения. *** ЕООД предоставили клиентски карти, даващи право на, *** ЕООД да ползва безкасови разплащания при закупуване на горива на вериги бензиностанции упоменати в Анекс към договора, както и отложено плащане на стойността на тези горива, при предоставяне на клиентската карта в момента на зареждане на гориво в съответния търговски обект. Съгласно договора *** ЕООД заплаща стойността на потребените течни горива за отчетния период (календарен месец) в рамките на 10 дни след получаване на фактура от *** ЕООД и по посочена в договора банкова сметка. Между двете търговски дружества е имало необективизирана в писмена форма уговорка фактурите да бъдат с падеж до 25 дни от издаването им.

Към края на месец април 2018г. *** ЕООД преустановило плащанията по издаваните от *** ЕАД ЕИК 204917226 в качеството му на универсален правоприемник на *** ЕООД, фактури за заредени горива. Към 25.04.2018 г. *** ЕООД е направило частично плащане в размер на 654,62 лв. по фактура №*****/31.03.2018г. на обща стойност 15 382,56 лв., като е останала неплатена сума в размер на 14 727,94 лв. с падеж 25.04.2018г. Впоследствие изцяло неплатени останали и следващите четири фактури, както следва: фактура №9000003049/30.04.2018 г. на стойност 9 921,32 лв. с падеж 25.05.2018 г.; фактура №9000003151/30.04.2018 г. на стойност 7 833,22 лв. с падеж 25.05.2018 г.; фактура №9000003400/31.05.2018 г. на стойност 1 013,17 лв. с падеж 25.06.2018 г. и фактура №9000003514/31.05.2018 г. на стойност 3 831,00 лв. с падеж 25.06.2018 г.

В резултат на това *** ЕООД натрупало задължения по пет броя фактури в общ размер на 37 326,65 лв. *** ЕАД предприело съдебни действия за събиране на вземанията си, но установило, че дружеството не разполага с достатъчно парични средства и имущество за

погасяване на задължението.

Освен задълженията към *** ЕАД *** ЕООД имало неизпълнени задължения, по-значими по размер, произтичащи от търговски сделки към следните дружества, както следва: към *** ООД в размер на 30 765,78 лв.; към *** ЕООД в размер на 3 319,42 лв.; към *** ООД в размер на 2 862,00 лв. и към *** ЕООД в размер на 150 лв.

Последните плащания от страна на *** ЕООД към съконтрагентите по съществуващите задължения посочени по-горе са от месец април 2018 г., както следва: на 25.04.2018 г. е извършено плащане на 2 000 лв. към *** ЕАД, на 30.04.2018 г. е извършено плащане в размер на 1 000 лв. към *** ООД и 1 1 500 лв. към *** ЕООД. Последното плащане по търговска сделка от страна на *** ЕООД, е извършено на 04.05.2018 г. към *** ООД, но е едва в размер на 213,83 лв.

На 09.08.2018 г. *** ЕАД е подало молба до ОС - Плевен за откриване на производство по несъстоятелност по реда на чл. 625 и сл. ТЗ във вр. с чл.607а и сл. от ТЗ срещу *** ЕООД. Безспорно установеното наличие на изискуемо парично задължение на *** ЕООД, произтичащо от търговска сделка, неизпълнението на което дало основание на *** ЕАД да претендира неплатежоспособност съгласно чл.608, ал.1, т.1 от ТЗ. Било образувано т.д. 183/2018 г. по описа на Плевенския Окръжен съд. С Решение №196/19.11.2018 г. по т. д. 183/18 г. на ОС - Плевен е обявена неплатежоспособността на *** ЕООД, представлявано и управлявано от СТ. М. Д., с начална дата на неплатежоспособността 30.04.2018г., открито е производство по несъстоятелност, прекратена е дейността дружеството, обявен е несъстоятелност и е постановена обща възбрана и запор върху имуществото на дружеството. Със същото решение производството по несъстоятелност е било спряно. С Решение №870/09.10.2019 г. на ОС - Плевен на основание чл.632, ал.2 от ТЗ спряното производство по несъстоятелност е възобновено, назначен временен *** В.П.А. и насрочено първо заседание на кредиторите.

По същността си неплатежоспособността представлява обективно финансово-икономическо състояние на търговеца, което представлява не само спиране на плащанията към конкретен кредитор или към всички кредитори за определен момент, а трайна невъзможност на търговеца да изпълнява паричните си задължения по търговски сделки, да обслужва задълженията си. За да бъде изследвано финансово-икономическото състояние на длъжника е необходимо в производство по несъстоятелност да се направи анализ на имуществото, структурата на активите и пасивите по баланс за изследвания период, структурата на задълженията и периодите на плащания към кредиторите, както и преценка дали имуществото на длъжника е достатъчно за покриване на задълженията му, т.е. да се извърши съпоставка между стойността на краткотрайните активи със стойността на краткосрочните задължения — това имущество, което е бързо ликвидно, съответно да се изследват показателите на ликвидност, като количествени характеристики на способността на търговеца да изплаща текущите си задължения с краткотрайните активи също и показателите на финансова автономност и задлъжнялост, както и тези за рентабилност.

В хода на търговското дело е била назначена и е изготвена съдебно-икономическа експертиза, с цел изследване и очертаване на финансово-икономическото състояние на *** ЕООД - Плевен.

Експертизата е приела изследвайки гореописаните по-значителни плащания извършени от дружеството по наличните парични задължения, че от края на месец април 2018г. *** ЕООД гр. Плевен е изпаднало в състояние на неплатежоспособност, тъй като е спряло плащанията си към своите по-значими кредитори; в т.ч. и *** ЕАД. Това състояние на дружеството е трайно без очаквана благоприятна промяна.

От основно значение за преценка наличието на платежоспособност са показателите за ликвидност, които са количествени характеристики на способността на дружеството да

изплаща текущите си задължения с краткотрайните активи и когато изчислените коефициенти; на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност са под 1-ца, това е индигия за влошено икономическо и финансово състояние на дружеството. Показателят за обща ликвидност е количествена характеристика с най-висока информационна стойност за платежоспособността на предприятието. То е платежоспособно, когато е в състояние да обслужва текущите си задължения с всички налични ликвидни средства, като приемливите стойности на коефициента на обща ликвидност са над 1-ца. В настоящия случай показателите за обща и бърза ликвидност на *** ЕООД са положителни през изследваните периоди, като към 31.12.2015 г. те са 2,76 към 31.12.2016г. са 9,73, към 31.12.2017г. са 3,6, а към 30.09.2018 г. са 1,77. Това дава основание да се счита, че към тези дати дружеството е ликвидно, но следва да се има предвид, че значителна част от краткотрайните активи на дружеството, стоящи в числителя при определяне на общата и бърза ликвидност се формират от краткосрочните вземания на дружеството, които към 31.12.2017 г. са 110 000 лв., а към 30.09.2018г. са в размер на 130 000 лв. Значителна част от тези краткосрочни вземания се формират от вземания на дружеството срещу неговия управител - С.Д., които вземания към 30.09.2017 г. са в размер на 127 000 лв., отразени счетоводно като предоставени на управителя заемни средства. Успоредно с това коефициента на задължнялост на дружеството е много на 1-ца - 5-ца към 31.12.2017 г. и 6,24 към 30.09.2018; г. при коефициент на финансова автономност много под 1-ца, съответно 0,20 и 0,16. Това е дало основание да се направи извод, че дружеството не е финансово автономно, напротив то е силно задължияло и зависимо от своите кредитори.

Поради изложеното, съдът по несъстоятелността е приел, че *** ЕООД се намира в трайно състояние на неплатежоспособност в каквото е изпаднало, считано от 30.04.2018г., откогато са последните по-значителни плащания към неговите кредитори и която дата съдът я приема като начална на неплатежоспособността.

След като от 30.04.2018 г. е налице неплащане, респективно спиране на плащанията по смисъла на чл.608, ал.2 от Търговския закон, презумиращо съответно невъзможно изплащане на изискуемо и безспорно парично задължение, свързано с търговската дейност на управляваното и представляваното от С.Д. търговско дружество *** ЕООД, то за последния е възникнало задължение в 30-дневен срок да поиска от Окръжен съд - Плевен откриване на производство по несъстоятелност.

Правото на управляващия и представляващия търговското дружество да заяви неплатежоспособността му и да поиска откриване на производство по несъстоятелност съгласно чл. 626, ал. 1 от ТЗ е същевременно и негово задължение, неизпълнението на което води освен към отговорност към кредиторите за вреди по чл. 627 от ТЗ, но и съставлява основание за реализиране на наказателна отговорност по чл.227б от НК. Задължението на С.Д. за заявяване неплатежоспособността на търговското дружество *** ЕООД произтича непосредствено от закона и е свързано с неговото качество на управител на това дружество. Обстоятелството дали разписаното от закона задължение е било известно на обвиняемия С.Д. (доколкото са налице обратни твърдения в обясненията му) е напълно ирелевантно. В тази връзка в пълна сила е правилото, че „незнанието на закона не извинява никого“ и това, както се посочва в определение №214/1999 г. – I на ВКС, „логически произтича от действието на всяка правна норма от всеобщата ѝ задълженост и важи за всеки нормативен текст след обнародването в ДВ“. Съобразявайки гореизложеното С.Д., като управляващ и представляващ дружеството в 30-дневен срок от спиране на плащанията /от 30.04.18 г. до 31.05.2018 г./ е следвало да подаде молба до ОС - Плевен и да поиска откриване на производство по несъстоятелност. Краят на 30-дневния срок е началото на противоправното бездействие по чл. 626 от ТЗ санкционирано от чл. 227б, ал. 2 от НК.

В качеството на свидетели са разпитани К. И. А. и В.П.А..

При така приетата фактическа обстановка съдът счита, че с деянието си подсъдимият СТ. М.

Д. е осъществил от обективна страна състава на престъпление по чл. 227б, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК. От обективна страна на деянието са налице двете кумулативно-релевантни бездействия на подсъдимия: Едното е спиране на плащанията на задължения свързани с търговската му дейност и второто е необявяването на тази неплатежоспособност пред съда. За съставомерността на деянието представляващо бездействието на търговеца, изпаднал в неплатежоспособност няма значение дали тя е само фактическа или обявена от съда. Деянието по чл. 227б се изразява в бездействие, несвързано с настъпване на конкретни съставомерни обществено опасни последици и същото е довършено в момента, в който лицето което представлява и управлява търговското дружество е било длъжно да предприеме извършване на предписаното му действие, а именно да поиска производство по несъстоятелност при наличните предпоставки за това. Краят на 30-дневния срок е всъщност начало на противоправното бездействие.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината - пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2 от НК, тъй като е съзнавал общественоопасния му характер, предвиждал и желал настъпването на общественоопасните последици.

По отношение отговорността на дееца съдът счита, че предложението на прокурора подсъдимият СТ. М. Д. да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание е основателно и следва да бъде уважено, тъй като са налице предпоставките на чл.78А от НК за прилагане на посочения институт – за престъплението, извършено от подсъдимият се предвижда наказание до три години лишаване от свобода или глоба до 5 000 лева. Същият не е осъждан за престъпление от общ характер към момента на извършване на деянието, както и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на раздел IV от Глава VIII от НК. В този смисъл съдът счита, че подсъдимият СТ. М. Д., следва да бъде освободен от наказателна отговорност, като му бъде наложено съответно административно наказание „ГЛОБА”.

При определяне размера на наказанието съдът съобрази от една страна липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства по отношение на подсъдимия Д., а от друга взе предвид наличието на множество смекчаващи отговорността такива – доброто му процесуално поведение, насочено към разкриване на обективната истина по делото, демонстрирането на критично отношение към извършеното от него деяние, добрите характеристични данни, поради което съдът му определя наказание “Глоба” в размер на 1000 лв.